

האיש שניצה את משחק החיים / אורי פכלר, נכדו של דויד

דברים בהלוויה

רן רוצה לעשות את האקזיט הכי גדול. לדני חשוב להינשא לבחורה הכי יפה בתל אביב, תמר רוצה את הנעליים הכי יפות, הילי רוצה שיהיו לה הכי הרבה עוקבים באינסטגרם, והזוג הטרי - תומר וזיו רוצים לטוס לירח הדבש הכי ארוך.

מוכרי מרצדס מספרים על קונים שכאשר הם מקבלים את המפתחות של המכונית הנחשקת הם זורקים אותם על דלת המכונית וצועקים אז מה עכשיו?

יותר מדי אנשים רצים רחוק רחוק כדי לגלות שהם בתוך גלגל אוגרים.

אתה אחד האנשים שהיחידים שבאמת הצליח לצאת מגלגל האוגרים ולהיות בכאן ועכשיו.

כאשר היית באלתם, אף פעם לא איחרת לעבודה ולא משנה כמה מונוטוני ומשעממת הייתה העברת הסליל על גבי פס הייצור. אף פעם לא עשית אבטלה סמויה.

כאשר הבעלים של העובדות שהיו איתך על הפס קראו על הפוליטיקה העכשווית בעיתון - אתה זכרת את ימי ההולדת שלהן, הקשבת לסיפורים שלהן והצחקת אותן, עם בוא נאמר, היכולות החברתיות הייחודיות שלך.

כאשר איגוד התעשייה הקיבוצית ביקר במפעל ושאלו מיהו העובד המצטיין - לאף אחד לא היה ספק שזה היית אתה, דויד. אתה באמת הצטיינת, משום שתוך הפגנת הגינות ותום לב דאגת להרים את הרגשות של מי שהיה מסביבך.

למעשה אתה לא רק היית עובד מצטיין, אתה היחיד שאני מכיר שבאמת הצטיין במשחק החיים, הצטיינת משום שהפקת מהם את המיטב באמת. היו לך אישה, ילדים ונכדים, שאוהבים אותך ואתה אוהב אותם. היה לך כל הרכוש שאתה באמת צריך - והצלחת למצות את המתנות האלה עד תום.

